

1157.

Z Raclavic.

Když vo-já-ček ma-ší-ru-je, to-ho žád-ný ne-li-tu-je,

je-nom je-ho fra-je-reč-ka, co ju brá-val do ta-neč-ka.

Když vojáček mašíruje,
toho žádný nelituje,
jenom jeho frajerečka,
co ju brával do tanečka.

Já bych také mašíroval,
kdyby mi koňa osedlal.
Mladší sestra nemeškala,
šla, koníčka osedlala.

Jak koníčka osedlala,
přežalostně zaplakala.
Neplač, neplač sestro moje,
za dvě leta půjdu k tobě.

Jak dvě leta pominuly,
sestry bratra neviděly,
a on leží v širém poli,
má hlavěnku na dvě půly.

1158.

III. Milá.

Z Karlovic.

Sy-nek na šen-ku pí-je pá-len-ku, pí-je pá-len-ku.

Synek na šenku
[: píše pálenku. :]

Přišla pro něho
[: gaťánka jeho. :]

Pod, synku, domu,
[: berú na vojnu. :]

Berú veřice,
[: to pod myřivce. :]

Dyby na koňa,
[: těřilo by ňa. :]

Ale tá peří,
[: tá mňa netěří. :]